

Bir Hristiyan'la karşılaşınca

Reyhan Kurum: Biz şu an Filipinler'de yaşıyoruz. Burası Hristiyan ülkesi; sürekli gayri Müslimlerle iç içeyiz. Filipin halkı çok samimî bir halk. Dershanede kalan veya okuma kamplarına katılan Hristiyanlar var. İhtida etmiş olup ailesi Hristiyan olanlar var. Öyle kaynaştıklarımız oluyor ki zaman zaman sarılma-öpüşme olabiliyor. Gayri Müslim hanımlara karşı mahremiyet nasıl korunmalı? Bir yandan tebliğ için kaynaşalım derken, diğer yandan haram-helâl dengesini korumak bazen zor oluyor. Bu bizim pozitif enerjimizi alıyor. Allah razı olsun. Hayırlı günler.”

Öncelikle duâmız şudur: Bir Hristiyan ülkede İslâm'ı temsil etmek gibi zor bir hizmette Allah yardımcınız olsun. Birbirimize temel duâmız budur. Hatasızlık sıfatımız değildir; ama niyetimizdir ve duâmızdır.

İmanın en küçük de olsa bir nüktesi, gayr-i Müslimlerin bütün görgü ve göreneklerinden, bütün âdet ve medeniyet anlayışlarından üstündür, şerefli, lezzetlidir, onur vericidir. Bunu unutmayalım.

Bakın, Bediüzzaman diyor ki:

“Bütün dünya bana verilse, bir hakikat-i imaniyeyi feda edemiyorum. Bir hakikatin bir dakika aksini farz etmek bana gayet elim geliyor. Bütün dünya benim olsa, bir tek hakaik-i imaniyenin vücut bulmasına bilâtereddüt vermesine nefsim itaat ediyor.” 1

Birbirine nâmahrem olan bay-bayan arasında sarılıp öpüşme ve musafaha yapma gibi illâ da fiziksel temasla selâmlaşma tarzı bizim inancımızda yoktur. Medeniyetimizde de yerleşmemiştir. Fakat Avrupa'nın kötü âdet ve sefahati arasında bu davranış, yani fizikî selâmlaşma tarzı maalesef bizim memleketimize de girmiştir. Oysa imanın bir nüktesini taşıyan uzaktan selâmlaşma çok daha onur vericidir.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) kadınlarla böyle fizikî temasla değil; uzaktan/temassız olarak selâmlaşmıştır.

Özellikle Müslüman olmaya eğimli Hıristiyan kişilerle görüşürken, onlara tebliğ yaparken, onlara dinimizin güzelliklerini anlatırken bu hususu önce yaşayarak veya yaşamaya çalışarak, sonra da sünnetteki yerini dilimiz döndüğünce anlatmak, hiç şüphesiz muhatabımıza değer verdiğimizizin ifadesi olacak ve muhatabımız asil bir din ve muttakî bir dindarla karşılaşmaktan onur ve güven duyacaktır.

Çünkü bu davranış—başarabildiğimiz ölçüde—imanın bir nüktesidir. Bir asalet örneğidir. Utanılacak bir davranış değildir.

Onlarla elbette medeniyet farkımız olacaktır. Çünkü onlar neticede Hıristiyanlırlar. Bununla beraber, onlara dinimizi tebliğ ederken, dinimizin küçük de olsa bir nüktesini feda etmemeye çalışırsak pozitif enerjimiz daha yüksek olacaktır. Bundan emin olalım.

Allah tekrar yardımcınız olsun. Âmin!

Dipnot:

1- Mektubat, s. 38.